

השגחה פרטית

וואונדערליכע 'השגחה' פרטית פון מעשיות פון היינטיגע צייטן - דערציילט אויף דער השגחה פרטית האטליין

פרעשיות שמיני - תזריע תשפ"ב ♦ עלון מס': 86

די וועקענטליכע השגחה

ווער זענען די הינט?

מיט א שטיק צייט צוריק איז מיר אויסגעקומען צו וויילן אין א ישוב וואו עס איז דא אסאך הינט.

איך גיי אין גאס און פלוצלונג קומט מיר קעגן א גרויסער הונט, ער בילט אן שרייט אויף די העכסטע טענער. וויסענדיג אז פון הינט לויפט מען נישט אוועק אין א שטיין געבליבן. איך בין געשטאנען אויף מיין ארט און ער בילט עס גייט אריבער א שטיק צייט, ער דרייט אויס זיין קאפ און ער גייט זיך אוועק, איך גייט אביסל ווייטער און די זעלבע מעשה חזרית זיך איבער, פון א הויז קומט ארויס א גרויסער הונט און הייבט אן צו בילן און שרייען. ער ווערט הייזעריג פון אזויפיל שרייען אבער ער גייט נישט אוועק.

איך האב נישט געקענט פארשטיין וואס גייט דא פאר? איך האב דיר עפעס שלעכטס געטון אז דו שרייעסט? וואס שרייעסטו?

צוביסלעך איז מיר דער זאך אריין אין קאפ. דער כח פון א הונט איז זיין חוצפה, ער איז א מחוצף, ער שרייעט אלעמאל צי עס קומט אריין צי נישט.

דער זוה"ק דערמאנט שוין די חוצפה פון דעם הונט. דער הונט רופט ער אן דער גרעסטער מחוצף פון אלע חיות. א הונט איז א שוואכער חיה, ער האט נישט קיין כח, ער האט איין זאך, ער האט חוצפה און וועגן זיין חוצפה נוצן אים מענטשן צו היטן אויף די שטיבער ווייל א מענטש האט מורא פון א מחוצף.

דער מדרש שטעלט צו עמלק צו דער הונט. אז מען צעטיילט דער ווארט 'עמלק' קומט ארויס פון דעם די ווערטער 'עם - לק' ווייל עמלק איז געקומען אויסצולעקן די בלוט פון כלל ישראל אזוי ווי דער הונט, ער איז הונגעריג נאכ'ן איד ווי דער הונט.

אז מען וועט זיך מתבונן זיין אין וואספארא מצב כלל ישראל איז געווען ווען עמלק איז געקומען און אנגעוויבן זיך צו קריגן מיט זיי. ביי קריעת ים סוף זענען דערטרינקען געווארן אים אן אויפיל ווי 900 מיליאן מצרים, לויט דער רבינו בחיי, אין די היסטאריע איז נאכנישט געווען אזא זאך אז אויפיל מענטשן זאלן שטארבן אפיאיימאל, אין אים זינט, די וועלט האט געטרייעלט און מיט דעם אלעם האט עמלק נישט קיין מורא, ער שלעפט מיט זיך אויפיל ווי 1.000.870.000 מענטשן צו מלחמה האלטן מיט די אידן [לויט ספר דברי הימים דמשה]

ווי אזוי באווייזט מען אז זאך? ווי אזוי האט ער נישט קיין מורא געהאט?

דער שומרי אמונים אין זיין ספר [מאמר האמונה פרק ב'] זאגט אז עמלק איז באגמטריא פאליטיק.

עמלק איז געווען א פאליטיקער פון די ערשטע קלאס. אויף יעדער זאך אין די וועלט האט ער געהאט אן ערקלערונג. ער האט ערקלערט פאר די גוים אז ער ווייסט די סיבה פארוואס און ער ווייסט זענען דורכגעפאלן קעגן די אידן. ער ווייסט פארוואס און ער ווייסט אויך ווי אזוי מען קען פארמיידן אז די זעלבע דורכפאל זאל זיך מער נישט איבערהוירן און ווייל ער ווייסט ווי אזוי עס האט פאסירט זאל מען זיך געשליסן מיט אים, ווייל דאסמאל וועט זיך דער זאך נישט איבערהוירן.

אין די זעלבע פאליטיק איז נאך דא היינטיגע צייטן. יעדער ווייסט און רעכענט אזוי וואס עס גייט זיין. אויב ווילן וועט שישן כעמישע וואפן וועט אמעריקע זיך אריינמישן, אויב אוקראינע וועט ווערן אינוואדירט וועט דייטשלאנד זיך אריינמישן, יעדער זאגט און שאצט אפ די מצב, אבער דער אמת איז אז דער באשעפער פירט די וועלט, נאר ער איז דער אמת'ער קעניג און אויסער אים איז נישט דא קיין איינער אנדערש.

טייערע פריינד, יעצט קען מען שוין רעדן פון דעם. מען קען זיך דערמאנען ווי אזוי מיר האבן אויסגעזען מיט זוה"ק יאר צוריק ווען די וועלט האט זיך באקענט מיט די קאראנע, אויך דעמאלטס איז געווען צוויי ערליי מענטשן, עס איז געווען וואס האבן געוואוסט גענוי וואס עס גייט זיין און עס איז געווען די מאמינים. די אלצווייטער האבן געלעבט מיט די נייעס און זיך אנגעהערט מיט אלע ערליי שאצונגען און אנגעפולט זייערע הערצער מיט פחד אז די וועלט גייט און גייט. דאגעגן די מאמינים האבן געלעבט רואיג, יעדער שלעכטער נייעס האט נאר מחזק געווען זייער אמונה, מער און מער.

אז מען וועט יעצט ארויסנעמען פון שאפע אלע באריכטן וועט מען זען אז אלעס איז געווען איין גרויסער בלאף, א שטיק שקר, פאנטאזיע.

טייערע חברים, פאר אייער טובה וועגן, פאר די גוטשהיט פון ענקער נשמה, פון ענקער גוף, ווייסט אז די אידן וואס הערן אויס די השגחה פרטית האטליינע לעבן בעסער, רואיגער, א לעבן פול מיט שלום און אושר.

א גוט שבת, פינחס שפר

דברים שבלב

אויסצויגן פון די שיעורים אין 'שער הבטחון' פון ספר חובת הלבבות

עת לבקש ועת לדבר

גלייבט אז ער האט דערווישט דער סוד. מען ווייסט ווי אזוי מען קען רעדן צום עושר און ארויסגיין פון אים מיט ריזיגע געלטער. אין די קומענדיגע פיר חדשים גרייט מען זיך און מען מעסט אים יעדער ווארט ווי אזוי מען גייט רעדן צום עושר און אים איבערציגן.

דער משל איז קלאר. עס איז נישט ממש דומה צום נמשל, ווייל מיר האבן די זכיה צו קענען רעדן מיט השי"ת מער ווי דריי מאל א יאר, אבער מיר זענען אויך אין די דרגה. אז מען וויל זוכה זיין צו ענדלאזע שפע דארף מען רעדן צו השי"ת. דער באשעפער האט אלעס אויף דער וועלט, אויף אים שטייט דער פסוק אין חגי [פ"ב] לי הכסף ולי הזהב נאום השם אבער מען דארף נאר רעדן צו אים.

מיר האבן איין מעלה אז מיר דארפן זיך נישט אנגרייטן צו רעדן מיט אים. די הייליגע חכמים האבן אונז אנגערייט ווי אזוי צו רעדן און וועלכער ווערטער מען זאל זאגן אבער מען דארף עס זאגן.

דער זוה"ק [ויקהל דף ר"ח] אויף די ווערטער ואלת ושבעת המון וברכת פרעגט וועלכער זאך קען א מענטש טון און דורכדעם ממשיך זיין שפע אויף די וועלט? ער ענטפערט אז ער בענטשט ברכת המזון. אין די וואקענטע איז דער עסן נישט קיין מצוה און די שפע קומט דורך ברכת המזון אבער אין שבת ווען די סעודה אליין איז א מצוה קומט אראפ שפע דורך די סעודה אליין.

בשם ר' יוסי ווערט געברענגט אז מען דארף בענטשן ברכת המזון מיט א שמחה און אן עין טובה און אויב ער מאכט די ברכות בשמחה און מיט אן עין טובה וועט מען אים געבן בעין טובה און מיט שמחה, מיט'ן תנאי אז ער זאל נישט זיין בעצבות.

דער ספר החינוך זאגט אז וועגן דעם ווערט נישט דערמאנט אין ברכת המזון דער אות י' וי' ווייל ברכת המזון איז מבטל יעדער אף וקצף. עס איז דא איינמאל ווען עס שטייט יא און דאס איז ביי על הנסים ווי עס שטייט דער ווארט 'טף' ווייל דארט רעדט מען המן און מען ווינטשט אים אז ער גאנצער אף וקצף זאל קומען אויף אים.

ווער דארף דען נישט קיין שפע? לאמיר נוצן די בעסטע עצה און זיך מחזק זיין אין ברכת המזון און זוכה זיין צו די גוטע שפע.

[ארויסגענומען פון שיעור 235]

אין די וועלט פון עשירים ווייסט יעדער אז עס איז דא איין עושר וואס שטייגט איבער אלע אנדערע עשירים אין די וועלט סיי אין רייקייט און סיי אין גוטהארציגקייט.

מען זאגט אויף אים אז ער האט געלט ווי וואסער און ער טיילט אויך אן אויפהער. אז דו ביסט אריבער פון אים ביי א טעגליכער שחרית ווען ער זאגט ארויס פון מויל די ווערטער 'ואתה מושל בכל' באקומסטו פון אים הונדערט דאלער. אז דו האסט אים דערציילט איבער א שוועריגקייט וואס מוטשעט דיר לייגט ער גלייך צו נאך א הונדערטער, אז דו בעסטסט אים וועגן הכנסת כלה, באקומסטו גלייך פון אים א טויזנטער, אזוי גייט עס ביי אים.

א בשרה איז ארויס אין שטאט אז דער דאזיגער עושר באזעצט זיך ביי דיר אין שטאט פאר איין יאר. אויסער די טעגליכע נתינות ביים דאווענען איז דא דריי מאל א יאר ווען ער טיילט אויס גרויסע סומעס געלט. איינמאל איז עס ביי דער יארצייט פון זיין טאטע, א צווייטער מאל איז עס פיר חדשים שפעטער, א ביי די יארצייט פון זיין מאמע, א דריטער מאל איז עס פיר חדשים שפעטער, אין דער טאג ווען עס פאלט אויס זיין געבורסטאג.

אין די טעג שטייען ריזיגע שורות פון מענטשן ביים טיר און יעדער ווארט אריינצוגיין. ביים טיר שטייט דער גבאי און עצה'ט פאר יעדן וואס איז דער בעסטער וועג ווי אזוי מען קען איבערציגן דעם עושר ער זאל געבן גרעסערע סומעס געלט.

אן אויב ער אייך, זאגט דער גבאי. "אויב איר וועט אראפלייגן א שווארצער בילד און זיך אויסוויינען פאר אים ווי ביטער אייער מצב איז וועט ער ענק געבן א שיינע סומע, אבער אויב איר וועט רעדן שוין און אים אויסלובן וואספארא גוטהארציגע מענטש ער איז און רעדן גוטמוטיג וועט איר ארויסגיין פון אים מיט דאפעלטע סומעס".

די טיר עפענט זיך. עס גייט אריין א מכבוד'דיגער איד. ער רעדט שוין צום עושר. ער דערציילט אים וואספארא גוט ער טוט פאר'ן כלל און וואספארא גוטער מענטש ער איז און דער איד גייט ארויס פון דעם עושר מיט די פאנטאסטישע סומע פון 180 טויזנט דאלער.

דער עולם ווערט איבערראשט. יעדער

די שיעורים ווערט ארויפגעלייגט זוכנסים די וואך - מען קען עס הערן ביי נומער 4 [טאג אויסווערן די שפראך וואס איר ווילט הערן]

ניסיון שבכל יום

וואונדערליכע השגחה פרטית געשיכטעס דערציילט אויף די השגחה פרטית האטליין

א שלעכטער רעפארט אדער א גוטער רעפארט?

עס דערציילט הרה"ח ר' מרדכי מלאכי שליט"א:

איך האב א חבר וואס שטייט שוין יארן לאנג אין שפיץ פון א חשובער ארגינאזאציע וואס פירט אן מיט גרויסע אפאראטן פון חסד.

נאטורליך, אין אן ארגינאזאציע וואס איז אזוי גרויס, איז דא אסאך איינגעשטעלטע, יעדער האט זיך זיין פלאץ און יעדער איינער טוט זיין אויפגאבע. אין א טאג האט זיך די פארוואלטונג פארפלאנטערט מיט איינער פון די איינגעשטעלטע און ווי עס האט זיך ארויסגעשטעלט איז יענער געווען גרייט דערויף און איינגעגעבן אן ערנסטע קלאגע קעגן די ארגינאזאציע.

די קלאגע האט אריינגעצויגן אין די פאנטאסטישע סומע פון א מיליאן שקל! עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער איד האט זיך אנגעזאמלט דאקומענטן פון יארן לאנג און דאקומענטירט יעדער פרט פון די קלאגע און זיך געגרייט אויף דעם טאג ווען ער וועט קענען אפפאדערן די געלט.

דער אנקלאגער איז געקומען זייער מסודר, מיט דאקומענטן, אבער די ארגינאזאציע האט נישט געהאט אלעס אזוי אוועקגעלייגט און אזוי ארום, טראץ וואס דער מערהייט פון די טענות האבן נישט געהאט קיין עכטער גרונט, האט מען זיך געמוזט רעכענען מיט זיינע טענות, ווייל ער האט באווייזן דערצו.

דער אנקלאגער האט אראפגעברענגט איין דאקומענט נאך די אנדערע און ווען דער בית דין האט געבעטן פון די ארגינאזאציע צו אפפונטפערן די טענות האבן זיי נישט געהאט פון וואו עס אפצווארפן.

מען איז אנגעקומען צו א מציאות אז ווען מען האט ווען דער ארגינעלער דאקומענט וואו מען חתמט מיט דעם איינגעשטעלטער דער ערשטער קאנטראקט וואלט מען ווען געשטאנען גוט אבער אז דאס האט געפעלט, איז נישט געווען וואס צו מאכן.

די טענות ומענות האבן זיך געצויגן א לאנגער צייט. די דיינים האבן זייער גוט פארשטאנען וואס עס ליגט דערונטער פון די טענות און אז דער זאך איז הויל און היבש איבערגעטריבן אבער זיי האבן זיך נישט געקענט קיין עצה געבן מיט דער איד נאכדעם וואס ער האט אויפגעוויזן זיינע טענות שווארץ אויף ווייס.

די צייט איז געלאפן. מען האט זיך דערנענטערט צו דער שטאפל פון דער פסק און דער הויפט פון די ארגינאזאציע איז געווען זייער פארלוירן. ער האט זיך געבראכן קאפ צו טראכטן פון וואו ער קען דערשנאפן דער דאקומענט, וואס וועט אים אויפלי העלפן דא.

בצר לו האט ער זיך אויסגעגאסן דער הארץ פאר השי"ת און געהאפט אויפ'ן בעסטן.

עס איז געווען אין איינער פון די גורלידיגע טעג. עס איז באשטימט געווארן א דין ודברים צווישן די צוויי צדדים און דער ארגינאזאציע הויפט האט זיך געגרייט ארויסצוגיין צום בית דין שטיבל ווען ער דערהאלט פלוצלונג א טעלעפאן רוף פון אן אומאידענטיפצירטער נומער.

"עס רעדט דא דער אינספעקטער פון די שטאטראט".

מיט א שטומע וואס קען קוים באהאלטן די שמחה אז ער האט אים געכאפט דערציילט ער אים אז ער וויל אריינגעבן קעגן אים א קלאגע.

"וואס איז?"

"איך האב דא געטראפן א זעקל מיסט, וואס שטייט אויפגעשריבן אויף דיין נאמען און געזעצליך מחוטו קעיר נעמען פון דעם".

דער ארגינאזאציע הויפט האט געבעטן פון דעם אינספעקטער אז ער זאל אים געבן מער דעטאלן איבער דער קעיס. עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז מען רעדט דא פון א זאק פון דאקומענטן וואס מען האט געטראפן ליגן אין גאס, פארענט וואו עס איז אמאל געווען סטאנצירט זייער הויפט ארגינאזאציע.

פאר א רגע האט דער ארגינאזאציע הויפט געוואלט אנהייבן צו טענה'ן אבער שפעטער האט ער זיך געכאפט אז דא וועט ער מעגליך טרעפן וואס ער זוכט אזוי שטארק און אזוי לאנג.

ער גייט אראפ אהין און ער קוקט איבער די בינטל דאקומענטן און ער טרעפט דארט דער דאקומענט וואו ער האט געשלאסן אן אפמאך מיט דעם איד אז ער נעמט אים אריין צו די ארבעט.

דער ארגינאזאציע הויפט איז געווארן נייגיריג פון וואו איז די בינטל אנגעקומען אהער. ער גייט אריין אין די געביידע וואו ער האט אמאל געהאט זיין אפיס און טרעפט דארטן דער דירעקטער פון דער מוסד וואס פירט עס יעצט און פרעגט אים צי ער קען אים געבן צו פארשטיין פון וואו איז ארויסגעוואקסן דא די דאקומענטן. "געב א קוק". ווייזט ער אים אן אויף א צימער וואו עס ליגט אוועקגעלייגט הויפענעס פון דאקומענטן.

"און ווי אזוי איז דער זעקל פונקט אנגעקומען אין גאס?" וויל ער פארשטיין.

"ווייל די זעקל איז ארויסגעפאלן פון דער הויפן".

אראפ פון דאך

מיין פרוי איז א לערערין אין א געוויסער מיידל שולע אין די שטאט לאנדאן. האט זיך געמאכט אז מען האט איר געבעטן אז זי זאל קומען איבערגעבן א חזוק שמועס אין א קלאס און ארומרעדן איבער דער מאמר חז"ל אז 'אין רע יורד מלמעלה' אז שלעכטס גייט נישט אראפ פון אויבן.

זי האט זיך גוט אנגעגרייט צום שיעור און צומארגענס האט זי עס איבערגעגעבן פאר די קלאס. די שיעור איז געווען גאר געלונגען און ווען זי האט עס געענדיגט איז זי ארויס פון קלאס. זי איז נאך געשטאנען ביים שוועל פון דער טיר ווען פלוצלונג האט פאסירט א שרעקעדיגע זאך, דער דאך העכער די ארט וואו זי איז געזעסן האט געגעבן א קראך אראפ אויף די ערד.

עס איז געווען נישט נישט אז פונקט אויף דער ארט וואו זי איז געזעסן ביז יעצט האט דער דאך געגעבן א פאל אראפ.

מען האט געזען בחוש ווי אזוי אין זכות פון דער חזוק שמועס איז זי ניצול געווארן פון שלעכטס.

אמאל דארף מען פארקומען די שכל

דא רעדט יוסף חיים פון די שטאט בית שמש:

עס איז מיר אויסגעקומען מיט א שטיק צייט זיך צו באטייליגן ביי א שבע ברכות וואס א חשובער רב האט געמאכט אין מיין געגענט. ביי די שבע ברכות האב איך געהאט אויף מיר א טייערע בלוטוס מאשינדל. עס איז געווען א שאד אז דער מאשין זאל ליגן ביי מיר אין טאש ווען אין דער זעלבער צייט קען ער זיך אנפולן. זעענדיג אז אין די וואנט איז דא א שטעקער האב איך עס איינגעשטעקט אין די וואנט און אזוי ארום האט זיך עס אנגעפולט אין דער צייט פון די שבע ברכות. נאכ'ן בענטשן ווען איך האב זיך געגרייט צו פארלאזן דער זאל בין איך צוגעגאנגען צו דער ארט וואו איך האב עס פריער איינגעשטעקט און איך וויל עס ארויסנעמען פון דארט אבער ואיננו, עס איז נישט דא.

עס האט זיך גערעדט פון א טייערער מאטריאל און איך האב נישט געוואלט אויפגעבן אויף איר. זעענדיג אז איך טרעף עס נישט האב איך געבעטן פון דער זאל אויפזען צי ער קען מיר טון א טובה און קוקן דורך די קעמערס און זען ווער עס שטייט דערונטער פון די גניבה.

דער זאל אויפזען איז געווען א גוטהארציגער מענטש און נאכגעגעבן מיין פארלאנג. צו מיין וואונדער האב איך געזען ווי אן עלטערער איד, וואס זעט אויס אביסל א נאכגעלאזענער, גייט צו צום וואנט און נעמט עס ארויס.

עס איז מיר געווען מאדנע. וואס האט דער איד מיט אזא מאשינקעלע? פארוואס דארף ער עס האבן? איך בין געווען זיכער אז עס איז דא אן אומפארשטענדעניש, איך האב אים מוחל געווען אבער איך האב געוואלט מיין בלוטוס צוריק. איך האב זיך פארבינדן מיט באקאנטע מיט דער איד און זיי אנגעפרעגט צי זיי ווייסן ווי מען קען טרעפן דער איד אבער קיין איינער האט נישט געוויסט, מען האט געוויסט אז ער האט נישט קיין אייגענער טעלעפאן אבער נישט וואו מען קען אים כאפן.

צווישן אנדערע האב איך אויך דערציילט די מעשה פאר'ן רב און געפרעגט צי ער ווייסט וואו מען קען אים טרעפן.

עס איז אריבער א טאג צייט און דער רב לאזט מיר רופן. ער זאגט מיר אז איך זאל

דער ארגינאלזאציע הויפט האט זיך נישט געקענט ענדיגן אפואונדערן פון וואס עס האט דא פאסירט, ער האט געזען דערניצן השגחה פרטית און מיט די דאקומענטן האט ער צונישט געמאכט יענעם טענה און איז ארויס ריין פון די שולד.

א לעבנס געלעגנהייט

איך האב א חבר וואס צוליב אן אומבאקאנטער סיבה האט ער מחליט געווען אז ער גייט מיר יורד לחיי זיין, ווען ער קען און ער האט די מעגליכקייט דערגיין ער מיר די יארן אויף אלע מיני וועגן וואס עס איז נאר שייך. אין א טאג איז מיר אונטערגעקומען א גאלדענע געלעגנהייט און זיך אפרעכענען מיט אים אזוי ווי עס דארף צו זיין און אים שטעלן אופ'ן פלאץ אז מייך בלוט איז נישט הפקר.

איך האב שוין געהאלטן ביי די לעצטע שטאפלען פון אויספירן מייך פלאן אבער אין די לעצטע רגע האב איך זיך איינגעהאלטן. איך האב זיך בארעכענט אז נאך אלעם רעדט מען פון אן איסור דאורייתא, דער לא תקום ולא תטור איז א לאו מדאורייתא און איך האב זיך אליין געוואונדערט ווי אזוי האב בכלל געהאט אזא הוה אמינא.

די שאלה איז געווען גרעסער ווייל אין ספר חינוך שטייט אז דער טעם צו דער איסור איז אויסצולערנען א איד אז אלעס אויף די וועלט פירט זיך מיט א חשבון, אז אלעס טוט השי"ת.

איך האב זיך איינגעהאלטן און זיך צוריקגעצויגן פון די פעולה. אין דעם זעלבן טאג האב איך באקומען א טעלעפאן פון מייך באס אז עס איז שוין א שטיק צייט וואס ער קוקט מיר נאך און איז זייער באגייסטערט פון מייך ארבעט און ער האט באשלאסן אז ער וויל מיר העכערן אין ראנג.

א העכערונג אין ראנג מיינט א גרעסערער וועידש און אויך בעסערע באדינגען ווי געזאגט אויפ'ן חשבון פון די קאמפאני און נאך א רייע פון בעניפיטן.

איך האב געדאנקט השי"ת און איך בין געווען איבערגעצייגט אז די צוויי צייטן איז נישט קיין צופאל, אדאנק וואס כ"בין בייגעשטאנען דער נסיון און איך האב זיך נישט געלאזט נאכשלעפן נאכ'ן יצר הרע, האט השי"ת געעפענט פאר מיר די אוצרות פון שפע.

א שטוב פון תורה

אלץ א וויזשניצער חסיד האב איך לעצטענס באגעגענט מיט א שמועס פון מייך רבי דער בעל ישועות משה זצ"ל וואו ער רעדט ארום איבער די חשיבות פון לערנען מיט א צווייטן פארנדיג אויף א באס.

דער רבי רעדט דארט פון דעם אז ווען מען לערנט אונטערוועגענס אויסער וואס מען איז מקיים די מצוה פון ובלכתך בדרך איז עס אויך א סגולה להנצל פון רוחניות'דיגע און גשמיות'דיגע פגעים וועלכער קומט אונטער פאר א מענטש אונטערוועגענס.

אין זיינע ווערטער ליגט ער צו אז אויב עס זיצט נעבן אים א בחור אדער א יונגעראמאן זאל מען פרעגן פון דער וואס זיצט נעבן דיר צי ער וויל לערנען מיט דיר און אזוי ארום האט מען א זכות אין מזכה זיין א צווייטן איד מיט תורה, מען פארדינט אויך א זכות הרבים.

די ווערטער איז מיר זייער שטארק אריין אין קאפ און נעקסטער מאל ווען איך בין געווען אונטערוועגענס פון ירושלים קיין בני ברק האב איך עס גענוצט. זיצנדיג נעבן א בחור האב איך א פרעג געגעבן פון יענעם בחור צי ער וויל לערנען מיט מיר. דער בחור האט גענטפערט אז ער איז מסכים און אין לויף פון די נעקסטע שעה האבן מיר אינאיינעם געלערנט ווען איך זאג אים איבער א שיינער פשעטל וואס איך האב לעצטענס געלערנט.

דער בחור האט זיך איינגעהערט מיט אינטערעסע און ווען דער באס איז אנגעקומען קיין בני ברק האט ער זיך באדאנקט פאר מיר און ער איז אראפ פון די באס.

פון יענער געשעעניש איז אריבער א שטיק צייט. אין א טאג גיי איך אריין אין א געשעפט און איך זעה ווי יענער בחור קומט מיר אקעגן.

"דו דערקענסט מיר?". געב איך אים א פרעג.

"זיכער. דו ביסט דער וואס איז געזעסן נעבן מיר איבערגעזאגט א פשעטל אויפ'ן וועג".

דער בחור זאגט מיר אז ער וויל מיר דערציילן דער המשך פון די מעשה. "וויסן זאלסטו אז דו ביסט געווען א שליח מן השמים. ווען כ"בין דעמאלטס געווען אויפ'ן וועג, בין איך געווען אונטערוועגענס צו א באגעגעניש מיט מייך צוקנופטיגער כלה. איך האב זיך זייער געאיילט און נישט געהאט קיין צייט אנצוגרייטן א שיינער פשעטל פאר'ן מחותן אבער מען האט מיר פון הימל אונטערגעשיקט אז דו זאלסט קומען צוגיין און מיר איבערזאגן א פשעטל. איך האב דיר אויסגעהערט און שפעטער ווען איך האב זיך באגעגענט מיט דער מחותן און אים איבערגעזאגט די פשעטל איז ער ארויס פון די כלים הערנדיג ווי שייך און קלאר איך זאג עס אז ער האט גלייך געבראכן טעלער".

דער המשך פון די מעשה האט מיר מוראדיג מרגש געווען ווי אזוי השי"ת פירט זיך זיין וועלטל און העלפט צו אידן אז מען זאל קענען בויען א אידישער שטוב.

קומען צוגיין און ער וועט מיר אפגעבן דער בלוטוס און אויך ערקלערן וואס דא האט פאסירט. איך בין געקומען צוגיין און דער רב האט דערציילט די פאלגענדע מעשה.

עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז ביי דער מעמד האט זיך ארומגעריידט א קינד, אן אויטיסט, וואס קען נישט הערן. ביי די סעודה איז דער איד אריבער פון וואו דער קינד איז געזעסן. דער קינד האט געזען דער בלוטוס און געבעטן פון דעם אלטן איד אז ער זאל עס אים געבן. דער אלטער איד ווייסט דאך נישט וואס דאס איז און ער איז געווען זיכער אז דאס איז א הער אפאראט פאר'ן אויטיסט, ער האט עס אים געגעבן אבער דער קינד האט עס נישט געוואלט נעמען.

דער עלטערער האט נישט פארשטאנען פארוואס ער וויל עס נישט נעמען אבער זעענדיג אז ער וויל עס נישט נעמען און גלייבנדיג אז עס איז זייער האט ער עס אריינגעלייגט אין א לעדל פון שול ווען ער האט ביי זיך אינזינען אז מארגן וועט ער דערציילן פאר'ן טאטן וואו זיין קינדס מאשינקעל ליגט.

אויף די קעמער פון שול האט מען נאר געזען די ערשטע חלק פון די מעשה, ווי דער איד נעמט ארויס פון וואנט דער אפארט, דער המשך האט מען נישט געזען, אבער יעצט איז קלאר געווארן די מעשה ווי אזוי עס איז צוגעגאנגען און וואס אלעס איז געווען דער בעקראונד פון די געשיכטע.

איך האב זיך זייער געפריידט אז איך האב געקענט דן זיין דעם איד לכף זכות. איך האב זיך אויך דערמאנט וואס א חשובער איד האט מיר אמאל געזאגט אז ווען עס קומט דן צו זיין א צווייטן איד לכף זכות פאדערט זיך אסאך מאל פון אונז אז מיר זאלן פארקומען דער שכל און אויסטראכטן אלע ערליי פאטענטן אויף דעם אנדערן איד ווייל מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס עס איז דער אמת און פארוואס יענער האט עס געטון, אזוי ווי די מעשה אין אונזער פאל.

אן אבידה מיט א מציאה

דא רעדט אליעזר גוטפארב פון בית שמש: אין מייך געשעפט פון עלעקטערישע געצייג איז מיט עטליכע חדשים צוריק אריינגעקומען א איד און האט געבעטן אז ער וויל קויפן ביי מיר א קעמערס. איך האב אים פארגעלייגט וואס איך האב צו פארקויפן און ער האט אויסגעוועלט א קעמערס און פארשריבן צוויי טשעקס פאר די קעמערס, אז עס זאל ארויסגיין מיט צוויי צאלונגען.

עס איז אדורך פון די מעשה צוויי חדשים. דער איד קומט אריין צו מיר אין געשעפט און פרעגט מיר פארוואס איך האב נאכנישט דעפאטיזירט די טשעקס אין באנק. איך האב אליין נישט געדענקט פון די מעשה, איך האב נישט געקענט פארשטיין פארוואס איך האב זיי נישט אריינגעלייגט אין באנק, ווי איך טוה אלעמאל.

איך האב עס תולה געווען אז ווארשיינליך האב איך פארלוירן די טשעקס און געפרעגט דער איד צי ער וויל מיר געבן אנדערע אנשטאט דעם אבער דער איד האט עס אפגעווארפן זאגנדיג אז הלכה'דיג איז ער נישט מחוייב צו געבן קיין אנדערע טשעקס. איך האב געפרעגט א שאלה און די ענטפער איז געווען די זעלבע, אז דער איד האט שוין באצאלט און ער מח נישט צאלן נאכאמאל.

עס איז אדורך עטליכע טעג און איך האב פלוצלונג פארלוירן מייך קרעדיט קארטעל, איך האב עס געזוכט איבעראל אין די וועלט און מיטאמאל האב איך עס געטראפן אין א פארשטופער ארט און וואונדער אז איך האב דארט אויך געטראפן די צוויי טשעקס און אויך א סומע פון 7000 שקל קעש.

ווי אזוי זענען זיי אנגעקומען אהין איז א רעטעניש אבער איך האב געדאנקט השי"ת פאר די אבידה ווייל די אבידה האט אויך צוגעברענגט א גרויסע מציאה און איך האב נישט געדארפט ווארטן אויף ווען מ'מאכט פסח'דיג אז מען זאל אנטדעקן אלע אבידות.

א פרסיות'דיגע השפעה

מצד ד' באקומער

יעדער גליין וואס גייט ארויס... איז אויסטערליש ספעציעל. איך ליינען עס דורך פון דעקל צו דעקל און פארפעל נישט פון דעם קיין ווארט. ווען כענדיג עס בין איך אנטוישט אז איך האב שוין געענדיגט, איך וואלט געוואלט ליינענען מער. די גליונות געבן כח, עס שטארקט די אמונה, די בטחון. מאכט עס ווי לענגער.

מצד די געבער

איינער פון מיינע משפחה מיטגלידער האבן געליטן פון א געזונטהייט שוועריגקייט. ווען איך האב באזוכט ביי א דאקטאר האט ער מיר איבערגעשראקן זאגנדיג אז מען רעדט דא פון אן ערנסטער פעלער און עס קען זיין אז מען רעדט פון גאר אן ערנסטער ענין. איך בין געווארן זייער דערשראקן פון דעם און כיהאב גענומען אויף מיר די קאסטן פון 40 שולן און ברוך השם אז בזכות די הפצה פון אמונה איז אלעס אריבער גרינג, איך בין אפגעקומען בלויז מיט שרעק.

נעם דו אויך א חלק אין די באוועגונג אויסצושפרייטן אמונה איבער די וועלט און זיי זוכה צו די הייליגע הנסחה פון וזה"ק צו האבן קינדער און קינדס קינדער יראים ושלמים רוף יעצט אריין: 02.6313.742

העברה לבנק: משלוח בדואר בעמדות נדרים 902 לאומי סניף 5475 פולס על שם חשבון 57390050 ירושלים 'שער הבטחון

ווילט איר אנטייל נעמען אויסצושפרייטן די גליון אין אייער געגנט קלינגט אריין אין אפיס 02-5866-075 מענטשליכער עמפונדע ווייזן די שעות 12:00 און 14:00 אויב איר נישטא קיין עמפונדע לאזט אירער א מענטשנעש אין אלע שעות פון טאג און מיי ווען איך צוריקהפן בטי"ד צו באקומען דעם גליון אויך איינמאל, שרייבט צו: B022011300@GMAIL.COM פאר דער גליון אויך איינמאל און ענדלעך דער פארשייבונג אין דעם איינמאל אין פאר דער גליון אויך איינמאל און ענדלעך

עס איז באקאנט די ווערטער אין חובת הלבבות אז ווער עס פארלאזט זיך נישט אויפן באשעפער נאר אויף זיינע מענטשן דער פארלירט די ברכה און די שפע מלמעלה. מיינ שאלה איז: וואס טוט זיך מיט א געשעפט וואס האט צוויי שותפים. איינער איז א שטארקער בעל אמונה, דער צווייטער נישט, צי פארלירט דער בעל בטחון די שפע מלמעלה וועגן דער צווייטער שותף, צי נישט?

א.ה. ני ברק 38 שאלה נומער 38 אויפגעוראקמייט וואס ווערן דא אראפגעברענגט זענען נישט קיין תשובות אויף הלכה למעשה. עס איז גאר א שמעטע צווישן חברים דורך די חשיבה ליינענער. אויף די הלכה למעשה פון יעדער איינער זאל זיך יעדער מקיים דער 'עשה לך רב' און אנפרייען ביי זיין פוסק אין די ענינים. תפקיד אריינצושטייען אין יענעם.

דער בעל אמונה איז משפיע דעם הרב יהודה געווערצמאן פון בית שמש, הרב שמעון ראטמאן פון בית שמש, הרב יאיר חיים כהן פון בית שמש: דו קוקסט עס אן מיט א בליק אז ווען דיין שותף איז א שוואכער בעל בטחון נעמט ער אוועק די שפע פון דיין ארבעט, דער אמת איז בטוח די פארקערטע. דיין בטחון ברענגט אריין א ברכה אין די שותפות. מיר קענען דער כלל פון "מידה טובה מרובה" - און לויט דעם כלל קומט אויס אז דו ביסט גאר משפיע אויף דיין שותף און אויף דער פאראייניגטער געשעפט. מען קען זאגן דערויף בדרך מליצה. עס שטייט אין פסוק "הבטוח בה' חסד יצאג טובבנו" אז דער טוב איז מרמז אז דער חסד דרייט זיך, עס דרייט ארום אלע וואס וויינען זיך ארום איר אין די בחינה פון טוב לצדיק וטוב לשכנו. די גמרא אין מסכת תענית (כ:ו) דערציילט אויך רב און שלמאל אז זיי פלעגן מאכן אן אומוועג נישט צו דארפן אדורכגיין א קרומע וואנט, פלאגער האבן זיי נישט גענוג זכותים אז עס זאל מגין זיין אויף זיי. זאגט דארט די גמרא אז אויב רב אדא בר אהבה איז געווען מיט זיי האבן זיי נישט מורא געהאט אריבערצוגיין דער וואנט וויל זי זכות פון רב אדא און טאגן זיי געווען אויף זיי. מען זעט פון דעם אז ווען עס איז דא איינער וואס איז מגין אויף די אנדערע, ווערן אנדערע ניצול אין זיין זכות און די זעלבע איז אויך מיט די געשעפטן, אז דער בעל בטחון איז משפיע פאר דער נישט בעל בטחון, און עס לייגט צו צו דעם געדאנק הרב אהרן בייפוס פון רכסים אז ער האט געהערט בשם דער צדיק ר' אליהו לאפאין זצ"ל אז ער פלעגט ממליץ זיין אין די ימים נוראים אז מען זאל זיך מתחבר זיין צו אנשים שטרים ווייל זייער זכות וועט מגין זיין און די זעלבע זאך איז אויך דא ווען עס איז באהאפטן צו א בעל בטחון פארדיינט די השפעה פון די בטחון פון דעם בעל בטחון. אין אן אנדערע וועג ברענגט ארויס הרב יוסף פריד פון ביתר עילית אז די שותפות איז משפיע איינער אויפן צווייטן, ער ברענגט אראפ בשם דער הייליגער פרי צדיק (שפיטס ח'): אז קיין איין קצבה איז די וועלט צו נישט די זעלבע. יעדער איינער איז די וועלט האט זיך זיין באשטימטע קצבה וויפיל שפיט ער זאל באקומען און אז מען באהעפט זיך צוזאמען קען זיין אז פאר'ן צווייטן איז נישט דא אן ער נעמט צו פון אים.

הרב דוד לייפער פון ירושלים: ווער ווייסט צי נישט וועגן דעם האט השי"ת אזוי געפירט אז איר זאלט זיך צוזאמטרעפן. דיין תפקיד איז משפיע צו זיין אויף דיין שותף, אז דו זאלסט אריינשטייען אין אים דער אמת, אז השי"ת איז זיך וואס מפרנס פאר יעדער בריה אויף די וועלט. עס קען זיין אז מלכתחילה וואלט ער געדארפט זוכן אן ערליכער שותף, אבער אז עס האט זיך אזוי געפירט, איז דיין

עס איז דא מענטשן וואס דרייען זיך ארום אויך זייער לעבן מיט א שוועריגקייט וועלכער גייט קיינמאל נישט אוועק. עס קען זיין א כראנישער קרענק, אדער אז ער איז א שלימול אין פרנסה, אדער ער קען נישט מחנך זיין זיינע קינדער. די שאלה איז: צי עס פאדערט זיך פון אים און משלים זיין מיט'ן מצב אדער זאל ער שטענדיג צילן און אויסקוקן אז איין טאג וועט די שוועריגקייטן אוועקגיין און עס וועט ווערן א שינוי לטובה. א.פ. ממודיעין עילית

איבערזעצונגן שאלות און ענטפערס: 02-6599-189 פסק 1023011300@gmail.com אין אימיל 3 מיטן | דו רוקארינג בארעטע צו 3 מיטן | אין אימיל 02-6599-189 פסק 1023011300@gmail.com אין אימיל 3 מיטן | דו רוקארינג בארעטע צו 3 מיטן | אין אימיל

אלעס ווענדט זיך אין דיין הארץ

אמאליקע נאמענטשען אויף דער האטלין נומער 02-30-11-300 טאג אויסוועלן א שפארן דרוקט 3 < 5 דער רוקארינג בארעטע צו 3 מיטן | אין אימיל 02-6599-189 פסק 1023011300@gmail.com אין אימיל 3 מיטן | דו רוקארינג בארעטע צו 3 מיטן | אין אימיל

אמאליקע נאמענטשען אויף דער האטלין נומער 02-30-11-300 טאג אויסוועלן א שפארן דרוקט 3 < 5 דער רוקארינג בארעטע צו 3 מיטן | אין אימיל 02-6599-189 פסק 1023011300@gmail.com אין אימיל 3 מיטן | דו רוקארינג בארעטע צו 3 מיטן | אין אימיל

א פינעלע ליכטיגקייט

אויסצויגן פון שיעורי המשפיעים אין האטליין

סאך אידן ליינן שווער צרות. זיי זענען נישט קיין עק דערצו. דער אמת איז אז די ישועה גענוגט זיך אין זייערע אייגענע הענט, באטעט געזאגט אין זייער הארץ. נאכמער פון דעם, זיי האבן זיך אריינגעברענגט אין די סיטואציע אין וואו זיי זענען יעצט. עס האט זיך אמאל געוואנדן צו מיר א פרוי, וואס איז אריבער א שווערע לעבן. זי האט מיר דערציילט אז עס ווארט איר אפ א שווערע משפט. מען פאדערט פון איר אלע ערליי זאכן און די אנקלאגער האבן אלע מעגליכקייטן צו זייער האנט, זיי האבן די בעסטע לאיערס צו זייער באנוץ. די קראנטסטע באווייזן, דער מצב אויף איר זייט האט אויסגעזען זייער שלעכט, עס וואלט מעגליך צוגעברענגט אז זי זאל מער קיינמאל נישט קענען זען אירע קינדער. זי איז געווען ביטערליך צובראכן און מואש. איך האב איר געזאגט אז אלעס איז נארישקייטן, זי לעבט אין פאנטאזיעס, זי לאיערס זענען נישט ווערד די הויט פון זייער נעגל, איך בין זיכער אז ווען וועט זיין דארט גרויסע ניסים, די זאך וועט זיך איבערדרייען אין א וואונדערליכער וועג. מיינע ווערטער האבן איר מחזק געווען. דער וועג ווי אזוי איך האב עס געזאגט האט אין איר אריינגעבלאזן שטארקקייט, זי האט אויפגעהערט מורא צו האבן פון די געריכט. און אזוי איז טאקע געווען, די אנקלאגער האבן געמאכט א ביטערן טעות, דער גאנצער קעיס איז צונישט געווארן און זי איז ארויס ריין פון אלעס. פון וואו האט איר געוואוסט אז עס גייט אזוי זיין? אין נאוהארדאק איז געווען א כלל, אלעס ווענדט זיך אין דער הארץ פון דעם מענטש, אז מען האט מורא פון א ריכטער איז דא וואס מורא צו האבן. אז מען האט נישט קיין מורא איז נישטא וואס מורא צו האבן! אז עס איז נישט דא קיין פחד אין הארץ קען קיין שום בריה נישט מוזיק זיין. דער יסוד איז אויך דא אין דער עולם הרפואה. ווען א מענטש גייט אריין אין שפיטאל, נאך בעפאר די דאקטאר האט

יער פון דעם גליון איז מקור צו זיין איין לענדות השם. תילה או ער זאל שטערן א אייז לאווענען אדער אויסווערן קריאת התורה